Swieniegeltjes

“Kiek ais,” ropt Pim, “n echt swieniegeltje.” Hai staait bie hege en ropt Lieske. Doar komt ze aan.
Heur peerdesteert gaait van links noar rechts. Ze duurt nait zo dichtbie as Pim.
“Kom din, hai dut niks,” zegt Pim. Voutje veur voutje komt ze nou stoefbie.
“Och,” zegt ze hail zaachte, “wat nog n lutje potje.”
Pim denkt stief noa en zegt din: “Meschain binnen der nog wel veul meer. Zellen wie ais kieken?”
Mor dat vindt Lieske nait goud. As ze din baange worden.
“Wie vroagen t aan mamme,” zegt Lieske. En vot runnen ze noar keuken. Mamme is doar al aan stoetjes smeren. Dikke loage pindakeze der op. Grode beker melk staait der al noast.
Dammeet mouten ze eten en din op berre.
“Mamme, wie hebben n lutje potje swieniegeltje zain onder hege,” zegt Pim.
Mamme legt de stoetjes op n bordje en bogt zok over Pim en Lieske. Ze luustert goud en zegt: “Ik goa wel even mit noar boeten tou.”
Veurzichteg dut ze n poar takken oetzied. Pim en Lieske liggen al op knijen. Din zain ze drij lutje swieniegeltjes. Mit n beteuterd gezichtje vragt Lieske aan mamme: “Zollen ze gain mamme hebben?”
“Joa heur,” zegt mamme, “kiek doar mor ais.”
En doar zat de mamme van de lutje swieniegeltjes en keek mit heur klaaine ogies noar heur jonkies.
Mamme strikt Lieske even deur t hoar en zegt: “Kom jongens, nou mouten ze sloapen, net as ie baaident.”

Even loater zitten ze aan toavel mit de stoetjes en n beker melk. Dou mamme mit n waslapke over Pim zien neuske streek, zee e: “En nou hebben wie lekker n gehaaimpje mit ons drijent, hè”? En gain ain mag dat waiten.”
“Dat is heul knap van die,” zegt mamme, “want dij lutje swieniegeltjes mouten n bult sloap hebben. Aanders worden ze nait groot. Net as ie baaident.”
En ze knipt hom even heul zaachies in waange.
Pim en Lieske goan op berre en dreumen van de swieniegeltjes onder heur hege

Auteur: Gré Lesterhuis-Reininga

Inspreker: Dolf Houwing